

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Club Hotel Loutraki AE, Vivere Entertainment AE, Theros International Gaming, Inc., Elliniko Casino Kerkyras, Casino Rodos og Porto Carras AE bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen og Organismos Prognostikon Agonon Podosfairou AE (OPAP) afholdte omkostninger.
- 3) Den Helleniske Republik bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 114 af 24.4.2013.

Rettens kendelse af 26. marts 2014 — Adoriso m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-321/13) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — statsstøtte — støtte tildelt banker under krisen — rekapitalisering af SNS Reaal og SNS Bank — afgørelse, der erklærer en støtte forenelig med det indre marked — ekspropriation af indehavere af efterstillede obligationer — manglende retlig interesse — manglende søgsmålskompetence — afvisning)

(2014/C 159/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Stefania Adoriso (Rom, Italien) og 363 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af kendelsens bilag (ved advokaterne F. Sciaudone, L. Dezzani, R. Sciaudone, S. Frazzani og D. Contini)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og P.-J. Loewenthal, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1053 endelig af 22. februar 2013, vedrørende statsstøtte SA.35382 (2013/N) — Nederlandene — Redning af SNS REAAL 2013

Konklusion

- 1) Søgsmålet afvises.
- 2) Stefania Adoriso og de 363 andre sagsøgere, hvis navne fremgår af kendelsens bilag, betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 233 af 10.8.2013.

Appel iværksat den 21. februar 2014 af Carlos Andres og 150 andre appellanter til prøvelse af Personaleretts dom af 11. december 2013 i sag F-15/10, Andres m.fl. mod ECB

(Sag T-129/14 P)

(2014/C 159/38)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Carlos Andres (Frankfurt am Main, Tyskland) og 150 andre appellanter (ved advokat L. Levi)

Den anden part i proceduren: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Appellanternes påstande

Appellanterne har nedlagt følgende påstande:

- EU-Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-15/10 ophæves.
- Følgelig gives der appellanterne medhold i deres påstande i første instans, og i overensstemmelse hermed:
 - annulleres lønsedlerne for juni 2009, for så vidt som disse lønsedler udgør den første iværksættelse, i forhold til appellanterne, af den pensionsordning, der blev vedtaget af Styringsrådet den 4. maj 2009, og i samme omfang annulleres alle efterfølgende og fremtidige lønsedler.
 - om fornødent annulleres afgørelserne om afslag på en fornyet gennemgang (»administrative review«) og afslagene på de interne klager (»grievance procedure«) af henholdsvis 28. august 2009 og 17. december 2009.
 - og følgelig:
 - tilpligtes appelindstævnte at betale den forskel i løn og pension, der følger af Styringsrådets førnævnte afgørelse af 4. maj 2009 i forhold til anvendelsen af den tidligere gældende pensionsordning. Denne forskel i løn og pension skal tillægges morarenter beregnet fra den 15. juni 2009 og efterfølgende fra den 15. i hver efterfølgende måned, indtil fuldstændig betaling sker, idet disse renter fastsættes til ECB's rentesats tillagt 3 point.
 - tilpligtes appelindstævnte at betale erstatning for det lidte tab som følge af tab af købekraft, idet dette tab efter billighed og foreløbigt fastsættes til 1 % af hver af sagsøgernes månedsløn.
 - tilpligtes ECB at betale sagens omkostninger.
- tilpligtes appelindstævnte at betale samtlige sagsomkostninger for de to instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanterne fremsat otte anbringender.

1. Det første anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6.8 i bilag II til ansættelsesvilkårene, tilsidesættelse af legalitetsprincippet og retssikkerhedsprincippet og tilsidesættelse af artikel 35, stk. 1, litra e), i Personalerettens procesreglement.
2. Det andet anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af tilsynsudvalgets kompetencer, tilsidesættelse af bilag III til ansættelsesvilkårene og af tilsynsudvalgets mandat, samt tilsidesættelse af princippet om god tro.
3. Det tredje anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af retten til høring af Personaleudvalget og af tilsynsudvalget, tilsidesættelse af princippet om god tro, tilsidesættelse af artikel 45 og 46 i ansættelsesvilkårene, tilsidesættelse af protokollen vedrørende forholdet mellem ECB's Direktion og Personaleudvalg, tilsidesættelse af bilag III til ansættelsesvilkårene og af tilsynsudvalgets mandat, samt at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne.
4. Det fjerde anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af artikel 6.3 i pensionsplanen, tilsidesættelse af kontrollen med begrundelsen for afgørelsen af 4. maj 2009, at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne og at der er sket tilsidesættelse af princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.
5. Det femte anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af kontrollen med det åbenbart urigtige skøn og at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne.
6. Det sjette anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet, tilsidesættelse af begrundelsespligten, at der foreligger en urigtig gengivelse af sagsakterne og at der er sket tilsidesættelse af beviserne.
7. Det syvende anbringende vedrører manglende kendskab til den forskellige karakter af et kontraktmæssigt ansættelsesforhold og et vedtægtsmæssigt ansættelsesforhold og at der er sket tilsidesættelse af de grundlæggende vilkår for ansættelsesforholdet og tilsidesættelse af direktiv 91/533 ⁽¹⁾.

8. Det ottende anbringende er, at der er sket tilsidesættelse af de velerhvervede rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/533/EØF af 14.10.1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet (EFT L 288, s. 32).

Appel iværksat den 21. februar 2014 af Catherine Teughels til prøvelse af Personalerettens dom af 11. december 2013 i sag F-117/11, Teughels mod Kommissionen

(Sag T-131/14 P)

(2014/C 159/39)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Catherine Teughels (Epepegem, Belgien) (ved advokat L. Vogel)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appellerede dom, afsagt af Retten for EU-personalesager i plenum den 11. december 2013 og meddelt ved telefax af 11. december 2013, hvorved Personaleretten frifandt Europa-Kommissionen i den sag, der var blevet anlagt af sagsøgeren den 8. november 2011, ophæves fuldt ud.
- Under hensyn til det materielle indhold af den sag, der blev anlagt af sagsøgeren ved Personaleretten, erklæres sagen for begrundet og følgelig annulleres de afgørelser, der var genstand for sagen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, jf. procesreglementets artikel 87, stk. 2, herunder nødvendige udgifter afholdt med henblik på sagens behandling, især udgifter i forbindelse med valgt adresse, rejse- og opholdsudgifter, samt honorarer til advokat, jf. procesreglementets artikel 91, litra b).

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for appellen fremsat to anbringender.

1. Det første anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og af artikel 26, stk. 1 og 4, i bilag XIII til den nævnte vedtægt, tilsidesættelse af velerhvervede rettigheder og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, samt manglende begrundelse. Appellanten har gjort følgende gældende:
 - Personaleretten har tillagt de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten vedrørende overførsel af pensionsrettigheder, som vedtaget i 2011, tilbagevirkende kraft, idet den fastslog, at ansættelsesmyndigheden med henblik på fastsættelsen af det antal pensionsgivende tjenestear, der ifølge Unionens pensionsordning svarer til den aktuariemæssige modværdi af appellants belgiske pensionsrettigheder, med føje kunne anvende de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2011 med den begrundelse, at appellanten på tidspunktet for ikrafttrædelsen af disse bestemmelser ikke befandt sig i en »fuldstændig fastlagt« situation i henhold til de gældende generelle gennemførelsesbestemmelser af 2004, idet hun ikke havde accepteret det beregningsforslag, som hun tidligere havde fået tilsendt, og dette til trods for, at anmodningen om overførsel af pensionsrettigheder var blevet indgivet i november 2009, at appellants rettigheder dermed havde taget endelig form på dette tidspunkt, og at de følgelig skulle fastlægges i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser af 2004.
 - Personaleretten har ikke retligt begrundet sin analyse og har ikke forklaret, hvorfor de vedtægtsbestemmelser, som appellanten påberåbte i sin stævning i første instans og de deri anførte principper ikke kunne tiltrædes i det foreliggende tilfælde.